

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ILIE CLEOPA, arhimandrit

Povestiri pentru copii / arhim. Cleopa Ilie. – Ed. a 2-a. -

Vânători: Mănăstirea Sihăstria, 2010 -

6 vol.

ISBN 978-973-7897-75-6

Vol. 4: 2010. – ISBN 978-973-7897-63-3

821.135.1-93-97

Arhim. Cleopa Ilie

**POVESTIRI
PENTRU COPII**

4

Cu binecuvântarea

I. P. S. Teofan

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Ediția a II-a

Editura Mănăstirea Sihăstria

2010

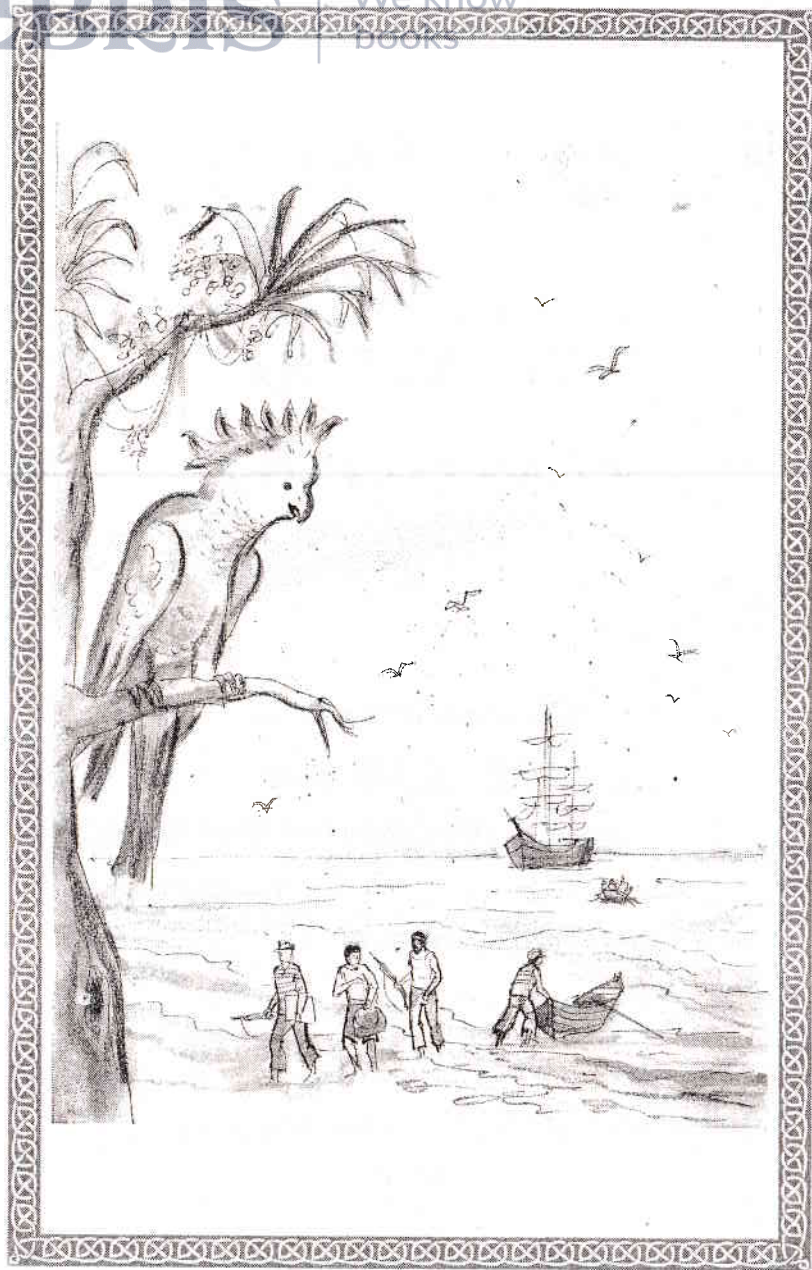
CUPRINS

<i>„Trei voi, trei noi, miluiește-ne pe noi”</i>	<i>5</i>
<i>Maica Domnului, grabnic ajutătoarea</i>	<i>17</i>
<i>Din minunile Sfântului Spiridon.....</i>	<i>27</i>
<i>Minunea Sfântului Nicolae cu covorul</i>	<i>62</i>
<i>Cum a fost izbăvit un ostaș de la moarte .</i>	<i>74</i>

Pentru comenzi:
Editura Mănăstirea Sihăstria
Com. Vânători, jud. Neamț, Cod 617500
Tel./fax. 0233.251894

SIH973-7897-30-5

„TREI VOI, TREI NOI, MILUIEȘTE-NE PE NOI!”

*A*m să vă spun o istorioară despre puterea rugăciunii. Mergea odată o corabie la Ierusalim. Plecase cu câteva sute de oameni la Sfintele Locuri și la Sfântul Munte. Pe cale s-a stricat ceva la vapor. Și a zis căpitanul:

– Măi, unde ancorăm, ca să reparăm vaporul?

Și când s-au uitat în depărtare, au văzut o insulă pustie.

– Acolo ancorăm, a zis căpitanul.

Și s-au apropiat de insulă, adâncimea era acum de 20 de metri. Au înfipt ancorele, s-au oprit și au trecut cu bărcile pe insulă.

Era o insulă cu păduri, cu poieni. Oamenii au ieșit și ei din corabie până au reparat-o, căci a

doua zi dimineată trebuiau să plece mai departe. Și au început să umble pe insulă să vadă ce fel de pământ e pe acolo. Erau flori diferite, păsări diferite, cum nu văzuseră în țara lor. Și oamenii s-au așezat jos, au început să stea la masă, să scoată de mâncare.

Când, deodată, văd pe insulă trei oameni goi, cu pieile goale. Fugeau unul după altul și ziceau așa:

– Trei voi, trei noi, miluiește-ne pe noi.

Atâta știau să zică. Dar ziceau pe limba corăbierilor și-i înțelegeau.

– Ce-or fi ăștia, măi?

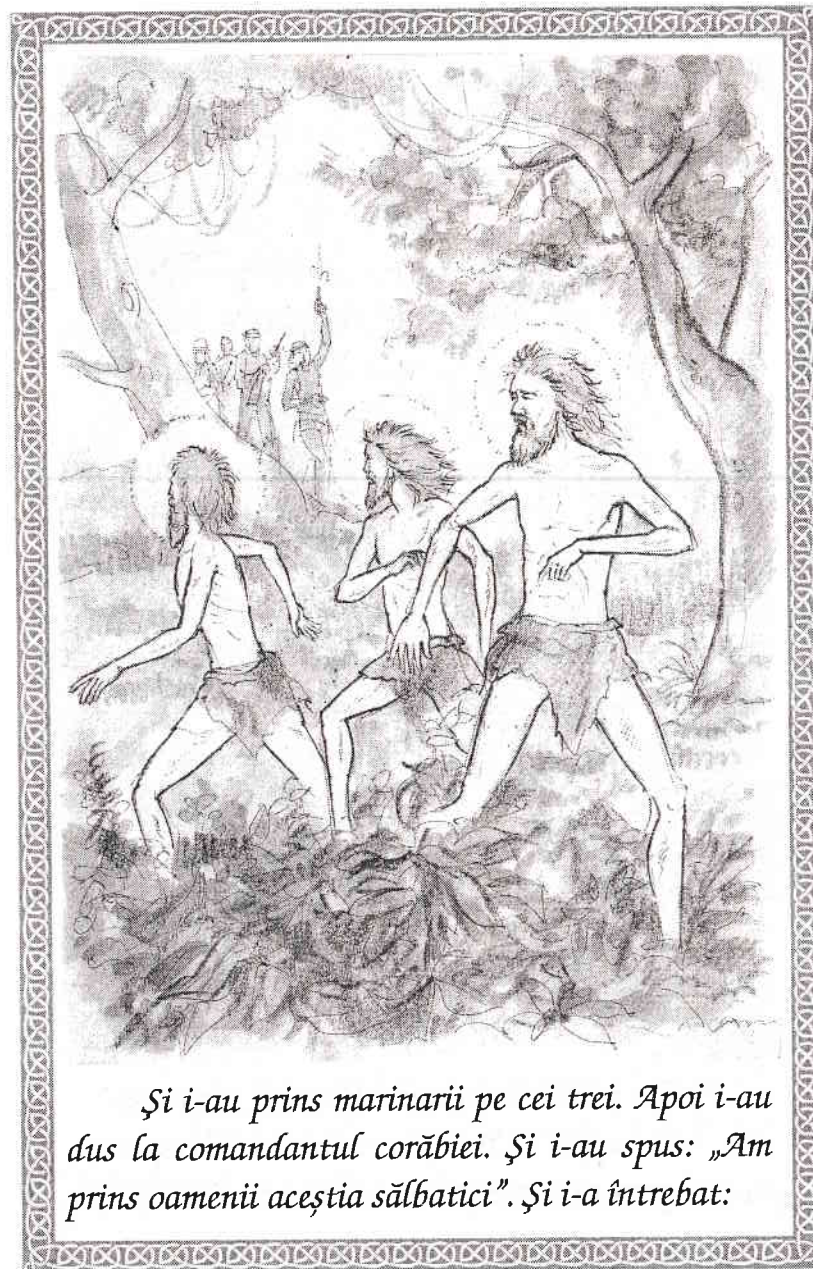
– Măi, sunt niște oameni sălbatici pe insulă!

– Hai să-i prindem.

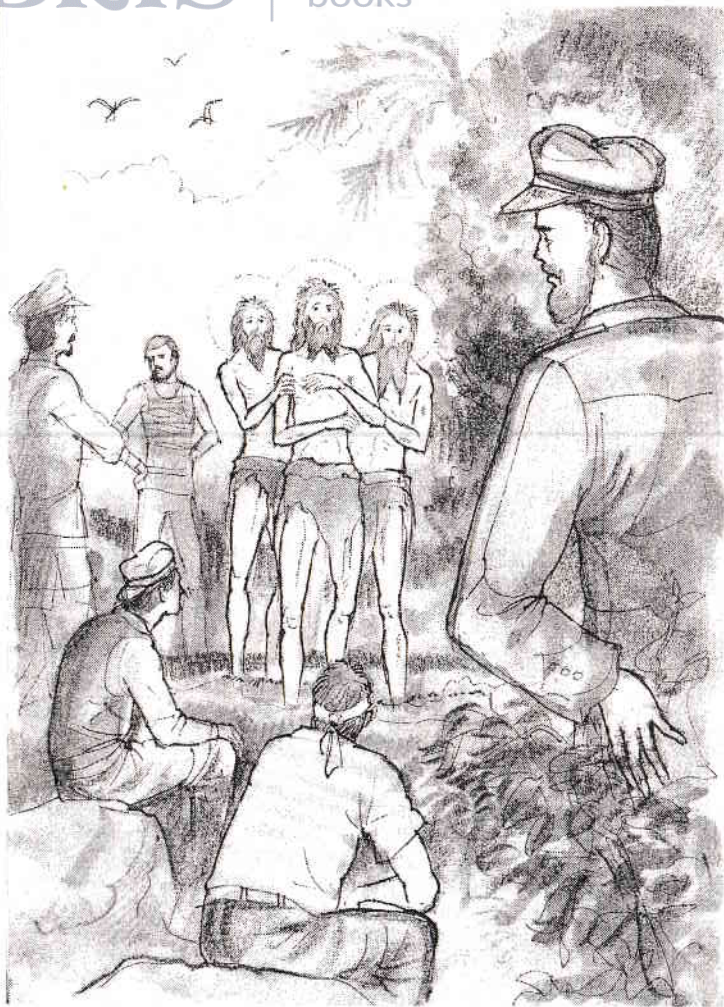
Și s-au dus mulți oameni, cu frânghii, cu ce au putut.

– Măi, hai să-i prindem. Ce fel de lume-i asta, măi?

N-au văzut femei, doar trei bărbați, fugeau unul după altul și ziceau așa: „Trei voi, trei noi, miluiește-ne pe noi”. Deci au alergat după ei prin pădure și i-au înconjurat.

Și i-au prins marinarii pe cei trei. Apoi i-au dus la comandantul corăbiei. Și i-au spus: „Am prins oamenii aceștia sălbatici”. Și i-a întrebat:

– De unde sunteți voi? De când stați aici?
Dar aceia, când i-au prins, au început a
plânge speriați. Erau goi, n-aveau haine și tot așa

ziceau: „Trei voi, trei noi, miluiește-ne pe noi”. Și aproape își uitaseră și limba, în afară de aceste cuvinte: „Trei voi, trei noi...”. Dar cu greu au putut să spună:

– S-a sfârșit un vapor aproape de insula asta acum vreo 30 de ani. Noi eram copii și am scăpat pe câteva scânduri aici. Au fost și părinții noștri pe vapor, dar ei au murit. Și trăim aici de multă vreme.

– Și din ce trăiți?

– Am găsit aici de mâncare, că sunt niște pomi pe insulă cu semințe, cu pădurețe, și cu acestea trăim.

Atunci marinarii le-au lăsat de mâncare din ce aveau ei, apoi i-au mai întrebat despre viața lor. Ei, dacă au văzut că nu le fac nici un rău, stăteau liniștiți. Și le-a zis căpitanul:

– Noi mâine plecăm. Nați vrea să veniți cu noi?

– Noi nu mergem nicăieri, noi vrem să stăm aici. Avem aici tot ce ne trebuie și suntem fericiți.

Că ei voiau să rămână acolo până la moarte.

– Dar ce sunt vorbele astea pe care le tot repetați mereu: „Trei noi, trei voi...”?

– Noi am auzit de la părinții noștri când eram mici că Dumnezeu nostru sunt trei. Unul se cheamă Tatăl, Unul Fiul și Unul Duhul Sfânt.

Ei nu știau că e un Dumnezeu în trei persoane.

– Și ne-am gândit că dacă aceia sunt în cer și noi pe pământ, noi așa să ne rugăm: Aceia trei din cer să ne miluiască pe noi trei de pe pământ. Și atâta rugăciune știm: „Trei voi, trei noi, miluiește-ne pe noi”.

Pe vapor aveau și un episcop care mergea la Sfintele Locuri. Atunci episcopul a zis:

– Măi, săracii, nici rugăciunea Tatăl nostru nu o știu.

Și a zis episcopul către preoți, că avea vreo zece preoți în corabie:

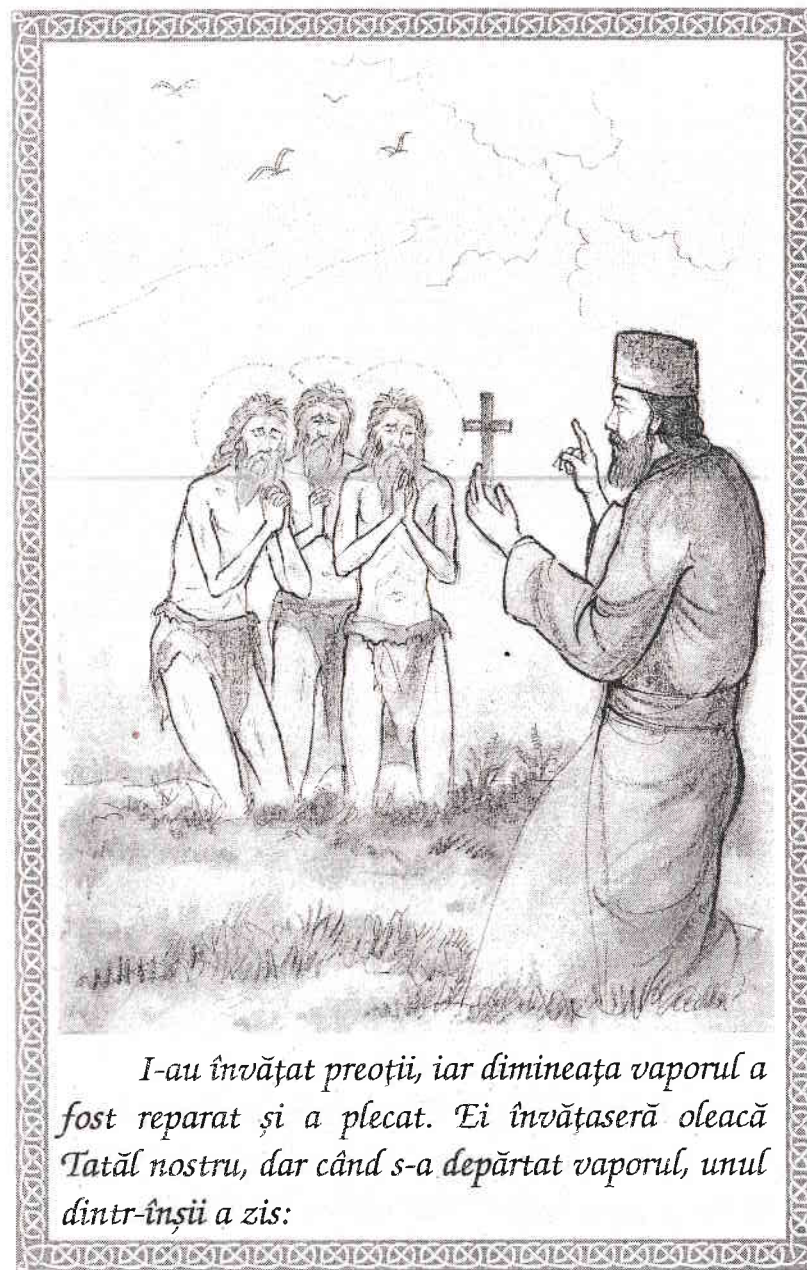
– Haide, cât stăm noaptea aici, să-i învățăm Tatăl nostru.

Și au început preoții a le arăta:

– Uite așa să vă rugați, că noi nu vă luăm de aici.

– Cum să ne rugăm?

– Tatăl nostru, Care ești în ceruri... și celelalte.

I-au învățat preoții, iar dimineata vaporul a fost reparat și a plecat. Ei învățaseră oleacă Tatăl nostru, dar când s-a depărtat vaporul, unul dintr-înșii a zis: